

## XI.

## B e t æ n k n i n g

over

## Udkast til Lov om Valg- og Hjælpemenigheder.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg den 27de Januar 1868.)

Allerebe samtidig med Behandlingen af Udkastet til Loven af 4de April 1855 om Sognebaandets Løsning følte man Nødvendigheden af en yderligere Udvikling af dens Bestemmelser, for at de deri tilføjede Goder tilfulde kunde blive Folketjens Medlemmer til Deel. Der er siden den Tid neppe forløbet nogen Samling, uden at hertil sigtende Forhandlinger have været førte i det ene eller det andet af Rigsdagens Thing; men især er Trangen til en saadan yderligere Udvikling bleven levende, efterat stærke religiøse Bevægelser ere indtraadte, som kunde medføre betydelige Følger for selve Folketjens, naar dens ældre Ordning ikke lempes efter den fremadstridende Udviklings naturlige Krav. Udvalget finder derfor, at det af Regjeringen forelagte Udkast, som er overgivet til dets Behandling, stræber at fyldestgøre en Trang, som ikke længer kan eller bør afvises. Det antager ogsaa, at den indrømmede Frihed til at danne en egen Menighed kræver nogen Begrænsning for at passe ind i den bestaaende Kirkeordning, men kan dog ikke see Nødvendigheden af i denne Henseende at gaae saa vidt som Udkastet, ja Udvalgets Fleertal (Carlsen, S. A. Hansen, Høgsbro, Sac. Jensen og Kühnel) maa endog holde for, at man burde indrømme en saadan Menighed saavel den fulde Benyttelse af den egne Sognekirke som Retten til at søge Kongens Stadfæstelse paa Valget af en theologisk Candidat, der havde opfyldt de fornødne Betingelser for, at Kirkens Ordination kunde meddeles ham.

Paa den anden Side kan dette Fleertal dog ikke efter Sagens hele nuværende Stilling miskende Betydningen af at opnaae den størst mulige Enighed med den Minister, som har paataget sig dens Gjennemførelse, og da han har erklæret sig villig til at imødekomme flere af Udvalgets Forslag, som man maatte sætte særdeles Priis paa at see antagne, har dette Fleertal, undtagen Sac. Jensen, derfor troet at kunne og burde opgibe de andre, det for hine Formaaes Skyld havde stillet, men som Ministeren bestemt erklærede ikke at kunne paatage sig Ansvar for, idet de ere overbeviste om, at Erfaringen vil stadfæste deres Formening, at de store Farer, Mange nu frygte af dette Udkasts Ophævelse til Lov, ikke ville vise sig i Virkeligheden, og at de nævnte Forslag da ville vinde en større Stemning for sig.

Udvalgets Medlemmer S. A. Hansen, Sac. Jensen og Kühnel ere af den Formening, at en Lov, hvorved der gives Folketjens Menigheder Deelagtighed i Valget af deres Præster, burde gives forud eller dog samtidig med en Lov, der, som den nuværende, giver et lidet Mindretal i Menighederne en langt videregaaende Berettigelse i samme Retning. Ligesom vi i det Hele ikke kunne erkjende, at der er nogen virkelig Grund til at udsætte de kirkelige Lovgivningsarbejder, indtil en saakaldet Kirkecommission er hørt om samme, saaledes kunne vi endnu mindre finde, at der er Grund